

تهیه و پژوهش از : عصمت نایبخیل

آیا کرهٔ خاکی ما غیر اتمی خواهد شد؟



بم اتم برای اولین بار توسط دولت امریکا به تاریخ ۱۶ جولای سال (۱۹۴۵) در صحرای الاموگرو دو شهر نیومکزیک امتحان گردید. به تاریخ (۶ اگست ۱۹۴۵) با گذشت سه هفته از امتحان مذکور، به وسیله بم یورانیومی ناحیهٔ هیروشیما جاپان مورد حمله وحشیانه دولت وقت امریکا قرار گرفت.

به تاریخ (۹ اگست سال ۱۹۴۵) ۳ روز پس از بمباردمان هیروشیما، بم پلوتونیومی در ناکازاکی کشور جاپان استفاده شد، که باعث کشتار هزاران انسان بیگناه و باشنده گان آن دیار گردید. حتی تا به امروز با گذشت (۶۵) سال از آن عمل ضد بشریت، تأثیرات مواد کیمیایی در مناطق مذکور هنوز هم موجود است!

بعد از بمباردمان هیروشیما تعداد کشته شده گان به (۷۰,۰۰۰) نفر و در اثر تشعشعات اشعهٔ رادیواکتیف تا پایان سال (۱۹۴۵) این مقدار به (۱۰۰,۰۰۰) نفر بلند رفت و تعداد کشته شده گان حادثه مذکور در سال (۱۹۵۰) یعنی ۵ سال بعد از بمباردمان از (۲۰۰,۰۰۰) نفر هم متجاوز گردید.

انفجارهای هستوی میتواند که تأثیرات مخرب آنی و بعدی هم داشته باشد. تأثیرات آنی از قبیل تشعشعات رادیواکتیف است که سبب از بین بردن حجرات زنده در چند ثانیه میگردد و تأثیرات مخرب بعدی آن که شامل فعال بودن دائمی مواد رادیواکتیف در محیط

زیست است که برای یک قرن هم تأثیرگذار میباشد و در تولد و تکثر چندین نسل بشریت تأثیرات منفی خود را به جا میگذارد.

در کشور ما (افغانستان) نیز تعداد زیادی از اطفال از اثر استفاده بمهای کیمیاوی توسط قوت‌های موجود متعرض ناتو در اکثریت عملیات‌های محاربوی معیوب متولد میگردند.

تشعشعات رادیواکتیف، بر حجات بدن که به طور فعال در حال تقسیم حجروی هستند (میتوز) (مو، مغز استخوان و اعضای تولید مثل) اثر گذاشته و اخذ مقدار زیاد اشعه رادیواکتیف عضویت انسان را تخریب نموده همچنین می تواند در مغز باعث تجمع مایعات گردد و ورم مغزی ایجاد کند. علائم حاصله از این آفت شامل دلبدی، استفراغ، اسهال، تشنج و در نهایت مرگ است.

با جذب مواد رادیواکتیف به مقدار کم، مغز استخوان از بین می رود. تولید حجات دورانی را مختل ساخته، التهابات جدی و خونریزیهای شدید را باعث می گردد و افراد مصاب در ظرف چهار تا پنج هفته جان خود را از دست می دهند. به دلایل بالا حتی در زمان جذب مقدار بسیار پایین اشعه رادیواکتیف نیز احتمال مرگ وجود دارد.

گردهمایی قدرتهای اتمی جهان در واشنگتن!

کشورهایی که دارای نیروی اتمی اند (امریکا، شوروی، چین، فرانسه و انگلستان)، مطابق به پیمان منع گسترش هسته یی یا (Nuclear Non – Proliferation Treaty) که به صورت اختصار (NPT و یا NNPT) یاد میگردد، صلاحیت دارند تا مانع گسترش سلاحهای اتمی شده و خود هم تلاش نمایند تا مواد هستوی موجود خو را نیز تنقیض دهند. این پیمان در سال (۱۹۶۸) توسط آیرلند شمالی پیشنهاد و در سال (۱۹۷۰) مورد قبول واقع شد که کشور فنلند اولین کشوری بود که در زیر آن امضاء کرد.

بعداً در سال (۱۹۹۲) این ۵ کشور (قوت‌های هستوی) نیز این پیمان را امضاء کردند. شورای امنیت ملل متحد تحت ریاست بارک اوبا رئیس جمهور امریکا به تاریخ (۲۴ سپتامبر ۲۰۰۹)، به اتفاق آراء قطعنامه یی (۱۸۸۷) را برای جلوگیری از گسترش جنگ افزارهای هسته یی با تائید همه کشورهای عضو این شورا به تصویب رسانید.

بنابر فیصله های این قطعنامه باید تمام مواد اتمی در کل جهان در خلال یک سال جمع آوری شوند و این در تاریخ کشور امریکا اولین بار است که رئیس جمهور امریکا ریاست شورای امنیت را برعهده میگیرد و چنین قطعنامه را صادر میکند. وی در دفاع از قطعنامه ابراز کرد که: «هیچ کس در جنگ اتمی پیروز نخواهد شد و اصولاً نباید این جنگ به وقوع بپیوندد.»

مطابق به فیصله نامه «NPT»، این پنج کشور اجازه دارند که سلاحهای اتمی خویش را نگهداری و مانع انکشاف سلاح اتمی و ایجاد نیروی اتمی کشورهای دیگر شوند. توجه این کشورها را بیشتر فعالیتهای اتمی کشورهای ایران، سوریه و کوریای شمالی جلب کرده است و تلاش دارند تا مانع فعالیتهای اتمی این کشورها گردند.

به تاریخ (۸ اپریل سال ۲۰۱۰) بارک اوباما رئیس جمهور امریکا و دیمیتری مدودوف رئیس جمهور شوری، در پراگ توافقاتی (یک سوم کاهش کلاهکهای هستوی) به اسم «اسارت - ۲» را با به امضاء رسانیدند.

بر اساس پیمان جدید بین این دو ابرقدرت، باید هریک از آنها دیپوهای هسته‌یی خود را به یک سوم کاهش داده، طوری که هریک تنها (۱۵۰۰) کلاهک هسته‌یی را در دیپوهای هستوی خویش نگهداری کنند. با توافقات به این پیمان، قرار است تا تعداد موشکهای بالستیک و دور برد دو کشور را نیز کاهش یافته و در هفت سال آینده باید این توافقات در عمل تطبیق گردد.

به روز ۲ شنبه مؤرخ ۱۲ اپریل سال جاری (۲۰۱۰) بزرگترین نشست دو روزه رهبران جهان تحت آجندای «امنیت ذره وی» در واشنگتن دایر گردید.

در این گردهمایی نماینده گان بیش از «۴۷» کشور جهان اشتراک نموده بودند. موضوعی که باید بالای آن در کنفرانس صحبت صورت گیرد و به توافقاتی برسند عبارت بود از «امنیت ذره وی کره خاکی ما» در مقابل ابر قدرتهای اتمی جهان.

آقای بارک اوباما با این جمله به صحبت خویش آغاز کرد: «امروز ما اعلام میکنیم، تروریسم اتمی یکی از بزرگترین خطرهای امنیتی برای امنیت بین المللی است...».

در این نشست نماینده گان «۴۷» کشور اشتراک کننده توافق کرده اند تا طی چهار سال آینده از امن بودن مواد هسته‌یی خویش اطمینان حاصل کنند. ضمناً قول داده اند تا برای جلوگیری از دستیابی گروه های تروریستی به مواد اتمی، تدابیر جدی اتخاذ نمایند. فعلاً در حدود ششصد تن

یورانیوم با غلظت بالا در جهان موجود است که اکثریت این مقدار نزد همین ۵ کشور قدرتمند جهان ذخیره شده است.

در اعلامیه نهایی اجلاس امنیت اتمی در واشنگتن آمده است که، افزایش امنیت اتمی نباید «به حقوق کشورها برای توسعه و بهره برداری از انرژی اتمی برای مقاصد صلح آمیز و فناوری تعرض کند».

آقای اوباما در ختم نشست اعلام کرد که اجلاس امنیت اتمی بعدی در سال (۲۰۱۲) در کوریای جنوبی برگزار خواهد شد.

کشورهای امریکا و روسیه به صورت خاص، طی اجلاس واشنگتن به پیمانهای توافقی نموده اند که با تطبیق آن به کاهش ده ها تن پلوتونیوم نایل خواهند آمد. هر یک حد اقل به مقدار (۳۴۰۰۰) کیلوگرام پلوتونیوم را از دیپوهای هستوی خویش حذف کنند که با این مقدار مواد میشود تقریباً (۱۷۰۰۰) بم اتم ساخت!

کشورهای: چیلی، مکزیک، اوکراین و تعدادی دیگر نیز تعهد کردند تا یورانیوم با غلظت بالا که در تهیه بم اتم استفاده میشود، در راکتورهای هسته یی خویش استفاده نکنند.

کشورهای هند و پاکستان و اسرائیل (اسرائیل هیچ گاه خود را یک کشور هسته یی نخوانده اما نیرومندترین قدرت هسته یی خارج از پنج کشور اصلی است. این کشور در اواخر دهه (۱۹۶۰) یک نمونه بم اتمی ابتدایی تولید کرد و اکنون تخمین زده می شود که بالغ بر نیم تن پلوتونیوم و مقدار نامشخصی اورانیوم غنی شده کافی برای ساخت سلاح ذخیره کرده است. پلوتونیوم ذخیره شده توسط اسرائیل از مجموع پلوتونیوم پنج قدرت برتر هسته یی بیشتر است. اکنون کارشناسان برآورد می کنند که این کشور (۲۰۰) بمب اتمی در اختیار دارد.) دارای بم اتمی هستند ولی پیمان منع تکثیر سلاحهای هستوی را امضاء نکرده اند. کشورهای کوریای شمالی و ایران هم مظنون به توسعه سلاحهای هستوی اند. اما اسرائیل که عملاً یک تهدید علنی برای تمام جهان است، هیچ گونه عکس العملی بر علیه آنکشور از جانب این کشورها نشان داده نشده و نخواهد شد!

طبیعی است و همه میدانیم که با افتیدن بم اتمی به دست گروپهای مذهبی فوندامیالیست چی عواقبی خواهیم داشت! اما طوریکه مشاهده میگردد نی تنها ایران، بل که چهار کشور دیگر نیز بدون

مجاز، دارای بم اتمی اند و به خصوص کشورهای پاکستان و اسرائیل دائماً با مداخله به امور کشورهای دیگر و داشتن بم اتمی به ابرقدرتهای منطقه مبدل گردیده اند.

احتمال رویداد دوباره استعمال بم اتم و یا عدم استعمال آن، موضوعیست که اذهان اکثریت نیروهای طرفدار صلح و مترقی جهان را به خود مشغول ساخته است و با نشستهها و تصامیمی که در این اواخر به مناسبت منع گسترش نیروی هستوی بین دو ابر قدرت «روسیه و امریکا» صورت گرفته است، امیدواری نسبی برای پایدار بودن صلح در کره خاکی ایجاد شده است!؟؟؟

منابع:

سایت بی بی سی،

نشریه دنمارکی «پالتیکن»،

اتم ویکپدیا،

مجله امریکایی: نیوز ویک